

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1757/2019
12.02.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Срђан Ђорђевић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Јовица Косић, адвокат из ..., ради стицања без основа, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3274/17 од 17.07.2017. године, у седници одржаној 12.02.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3274/17 од 17.07.2017. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3274/17 од 17.07.2017. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 11792/15 од 02.02.2017. године, у првом ставу изреке, дозвољено је преиначење тужбе у овој правној ствари. У другом ставу изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тужилац тражио да се тужени обавезе да му, на име накнаде за коришћење тужиочевих 1/6 идеалних делова права својине куће у улици ... број .. у ..., исплати укупно 2.094,861,00 динар са означеном законском затезном каматом. У трећем ставу изреке, одбијен је предлог туженог за прекид поступка. У четвртном ставу изреке, тужени је обавезан да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 97.500,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 3274/17 од 17.07.2017. године, у првом ставу изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда у другом ставу изреке. У другом ставу изреке, одбачена је жалба тужиоца у односу на четврти став изреке првостепене пресуде. У трећем ставу изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка. У четвртном ставу изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, у којој је предложио да Врховни касациони суд одлучи применом члана 395. ЗПП („Службени гласник РС“ бр.125/04 и 111/09).

Апелациони суд у Београду је решењем РЗ 15/18 од 08.02.2018. године, предложио Врховном касационом суду да одлучи о ревизији као о изузетно дозвољеној.

Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови из члана 395. ЗПП да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, јер је одлука у сагласности са већ усвојеном праксом Врховног касационог суда, а у конкретном случају је материјално право правилно примењено. Стога нема потребе за уједначавањем судске праксе, нити места прихватању одлучивања о ревизији ради новог тумачења права, због чега је одлучено као у првом ставу изреке решења.

Врховни касациони суд је, испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 401. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 125/04 и 111/09), који се примењује на основу члана 506. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11), у вези члана 23. став 3. Закона о изменама и допунама ЗПП („Службени гласник РС“, број 55/14), закључио да ревизија није дозвољена.

Чланом 506. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11), прописано је да ће се поступци започети пре ступања на снагу овог закона спровести по одредбама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 125/04 и 111/09). Међутим, према члану 23. став 3. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 55/14, који је ступио на снагу 31.05.2014. године), ревизија је дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, а који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу овог закона.

Другостепена пресуда против које је ревизија изјављена донета је 17.07.2017. године, дакле после ступања на снагу новела Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 55/14).

Тужба у овој парници ради стицања без основа поднета је 14.09.2011. године. Вредност предмета спора износи 2.094.861,00 динар.

Имајући у виду да се ради о имовинско-правном спору који се односи на потраживање у новцу у коме вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

На основу члана 404. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у другом ставу изреке решења.

**Председник већа-судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић